

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-353/2023-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja CEDAR d.o.o. u stečaju Kastav, Istarska cesta 1, OIB: 17113221373, kojeg zastupa punomoćnik Duje Žagar, odvjetnik u Rijeci, Fiorello La Guardia 14 protiv tuženika MANŠPED d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 387, OIB: 76154765407, kojeg zastupaju punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, Ivana Grohovca 2/II i punomoćnik Hrvoje Vukić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. u Rijeci, Nikole Tesle 9/V-VI, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. srpnja 2025. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 8. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Utvrđuje se da je bez učinka prema stečajnoj masi dužnika CEDAR d.o.o. u stečaju, Istarska cesta 1, Kastav, OIB: 17113221373 Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama sklopljen s MANŠPED d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 387, OIB: 76154765407 od 13. travnja 2021., ovjeren po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OV-7764/21, kao i Potvrda/Izjava o preuzimanju punopravnog vlasništva društva MANŠPED d.o.o. od 13. srpnja 2021., ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OU-687/2021.

II. Nalaže se tuženiku MANŠPED d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 387, OIB: 76154765407 da u stečajnu masu tužitelja CEDAR d.o.o. u stečaju, Istarska cesta 1, Kastav, OIB: 17113221373 vrati sve imovinske koristi te vlasništvo i posjed sljedećih pokretnina: - tegljač marke Volvo, tip: FH500, br. šasije: YV2RT40A8FB743258, reg. oznake RI 696 VU, - tegljač marke Volvo, tip: FH500, br. šasije: YV2RT40A8FB743520, reg. oznake RI 697 VU, 1 - tegljač marke Volvo, tip: FH500, br. šasije: YV2RT40A8GB744268, reg. oznake RI 698 VU, - tegljač marke Volvo, tip: FH500, br. šasije: YV2RT40A6GB743863, reg. reg. oznake RI 699 VU, - prikolica marke STAS, tip: šuboden, br. šasije: YE6S300ZXG0000368, reg. oznake RI 728 ZC - prikolica marke KRONE, tip: SD SDC 27, kontejnerica, br. šasije: WKESD000000732582, reg. oznake RI 7920 D-prikolica marke KRONE, tip: SD SDC 27, kontejnerica, br. šasije: WKESD000000896285, reg. oznake RI 7919 D-traktorska

kiperska prikolica marke TPK, tip: TRAKTORSKA SJEČKA, br. šasije: V39TKP220F1BB9005-traktorska šumarska prikolica marke TSP220, tip: TRAKTORSKA ŠUMARSKA SJEČKA, br. šasije: V39TKP220F1BB9006-radni stroj utovarivač, model L110, br. šasije: VCEL110HTE0010247, reg. oznake RI 7014 I, - radni stroj utovarivač, model L110, br. šasije: VCEL110HTE0010280, reg. oznake RI 7015 I, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394D50385, - viličar model Linde H-35, br. šasije: H2X393D50550, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394D50370, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394F00618, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394F00640, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394F00676, - viličar model Linde H-50, br. šasije: H2X394F00644, - viličar bočni marke Hubtex S-50, br. šasije: 64289, koje je stekao temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama od 13. travnja 2021. i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove uvećane za zakonsku zateznu kamatu od dana presuđenja pa do isplate pod prijetnjom ovrhe "

2. Odbija se kao neosnovan (eventualni) tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku MANŠPED d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 387, OIB: 76154765407 u stečajnu masu dužnika CEDAR d.o.o. u stečaju, Istarska cesta 1, Kastav, OIB: 17113221373 vratiti sve imovinske koristi koje je stekao temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama od 13. travnja 2021. i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021. te isplatiti iznos od 7.029.354,14 kuna/932.955,62 EUR uvećan za zakonsku zateznu kamatu od 13. srpnja 2021. do isplate.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove uvećane za zakonsku zateznu kamatu od dana presuđenja pa do isplate pod prijetnjom ovrhe."

3. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku na ime prouzročenog parničnog troška iznos od 129.642,50 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 8. rujna 2025. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

4. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 61.855,00 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 7. lipnja 2023. podnio tužbu protiv tuženika radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika. Obrazlaže da je nad tužiteljem pokrenut stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem St-386/2021 od 10. prosinca 2021. Stečajna upraviteljica je predložila pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama, sklopljen s MANŠPED d.o.o., Kukuljanovo 387, Kukuljanovo, OIB: 76154765407 od 13. travnja 2021., ovjeren po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OV-7764/21, kao i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva društva MANŠPED d.o.o. od 13. srpnja 2021., ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OU-687/2021. Dana 12. travnja 2021. tužitelj je s tuženikom sklopio Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva, a koji Sporazum je solemniziran u javnobilježničkom uredu Velibor Panjković pod poslovnim brojem OV 7764/2021. Navedenim sporazumom je tuženik u vlasništvo radi osiguranja stekao 19 vozila

stečajnog dužnika, a radi osiguranja novčane tražbine u visini od 7.100.000,00 kuna. Nakon sklapanja navedenog Sporazuma tuženik je 2. svibnja 2021. Sporazum opskrbio klauzulom ovršnosti da bi konačno 13. srpnja 2021. u smislu odredbe čl. 322. st. 7. i 8. Ovršnog zakona izjavio da predmet osiguranja preuzima u punopravno (bezuvjetno) vlasništvo time namirivši svoju tražbinu u iznosu od 7.029.354,14 kuna. Znači tuženik je sa stečajnim dužnikom ugovorio osiguranje prijenosom vlasništva, a potom niti mjesec dana kasnije je predmetni Sporazum učinilo ovršnim te na temelju istog u svoje punopravno vlasništvo stekao imovinu stečajnog dužnika. Iz Sporazuma je vidljivo da se istim osniva osiguranje prijenosom prava vlasništva za slijedeće tražbine tuženika: tražbina na temelju računa za izvršene usluge iskazani u IOS na dan 1. travnja 2021. u iznosu od 279.354,14 kuna, tražbina na temelju Ugovora o pozajmici br. 1 od 9. lipnja 2017. na iznos od 3.000.000,00 kuna, tražbina na temelju Ugovora o pozajmici br. 2 od 29. rujna 2017. na iznos od 2.000.000,00 kuna, tražbina na temelju Ugovora o pozajmici br. 3 od 13. listopada 2017. na iznos od 500.000,00 kuna, tražbina na temelju Ugovora o pozajmici br. 4 od 12. veljače 2018. na iznos od 250.000,00 kuna i tražbina na temelju Ugovora o pozajmici br. 5 od 22. veljače 2018. na iznos od 1.000.000,00 kuna. Iz navedenih isprava može se iščitati da stranke prilikom ugovaranja pozajmica nisu ugovorile i osiguranje navedenih tražbina sredstvima osiguranja, već su osiguranje prijenosom vlasništva ugovorile tek pobožnim Sporazumom od 13. travnja 2021. Pogodovanje tuženiku kao vjerovniku proizlazi iz činjenice da su u sklopu ovog stečajnog postupka prijavljene tražbine drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 406.247.996,77 kuna, dok je tražbina tuženika (koja da je prijavljena u stečaju bi ulazila u drugi viši isplatni red) namirena pobožnom pravnom radnjom u cjelokupnom iznosu od 7.029.354,14 kuna. Znači kako se stečajni vjerovnici istih isplatnih redova namiruju u postotku njihove prijavljene tražbine, tako bi tuženik da navedenu tražbinu namiruje u sklopu stečajnog postupka istu uspio namiriti samo u 1,73%, dok je ovakvim postupanjem tuženik nezakonito namirio svoju tražbinu u 100% iznosa i to na način da je u vlasništvo stekao dio stečajne mase. Pobožni Sporazum je sklopljen u skladu s odredbama OZ-a te je na temelju tog Sporazuma na tuženika preneseno vlasništvo na pokretnoj imovini tužitelja, što je omogućavalo tuženiku namirenje svoje tražbine u cijelosti, bilo prodajom pokretnina, bilo stjecanjem punopravnog vlasništva, pa je već tada tuženik stavljen u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike. Pobijanjem predmetne radnje tužitelja kao stečajnog dužnika i povratom vozila, odnosno povratom imovinske koristi koju je ostvario tuženik, povećava se stečajna masa, a samim time i mogućnost namirenja ukupnosti vjerovnika.

1.1. U stečajnom postupku koji se provodi nad dužnikom prijavljene su tražbine stečajnih vjerovnika u ukupnom iznosu od 407.031.600,07 kuna, dok je ukupna vrijednost stečajne mase u trenutku otvaranja stečaja iznosila 377.396.967,52 kuna, a navedena imovina je opterećena razlučnim pravima u visini od 346.643.969,12 kuna, iz čega proizlazi da se prodajom stečajne mase stečajni vjerovnici neće u cijelosti namiriti. Kako je ostala imovina tužitelja (nekretnine i pokretnine) opterećena razlučnim pravima, tako su ostali vjerovnici stečajnog dužnika oštećeni i nemaju se mogućnosti u cijelosti namiriti, a pobijanom radnjom se pogodovalo jednom stečajnom vjerovniku - ovdje tuženiku. Tužitelj smatra da su ostvarene opće pretpostavke za pobijanje dužnikove pravne radnje propisane odredbom čl. 198. st. 1. Stečajnog zakona.

1.2. Navedeni Sporazum predstavlja pravnu radnju inkongruentnog namirenja sukladno čl. 200. Stečajnog zakona. Činjenica da je tužitelj bio nesposoban za

plaćanje može se utvrditi iz prijedloga FINA-e za otvaranje stečajnog postupka od 19. svibnja 2021. iz kojeg je vidljivo da je tužitelj bio u neprekidnoj blokadi 120 dana. Sklapanjem Sporazuma o osiguranju tuženik je s tužiteljem ugovorio pravo koje nije do tada postojalo, niti ga je imao pravo zahtijevati, pa posljedično tome u ovom predmetu se radi o inkongruentnom namirenju, te je tužitelj dužan jedino dokazati opće pretpostavke za pobijanje (da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, da je radnja poduzeta prije otvaranja te da je radnjom pogodovan tuženik). Nadalje, tužitelj također smatra da je i pravna radnja dužnika, koja je uslijedila nakon sklapanja Sporazuma, i to propuštanje davanja obavijesti sukladno čl. 322. st. 1. i 2. Ovršnog zakona također pobojna kao radnja propuštanja sukladno čl. 198. st. 2., kojom radnjom je pogodovano tuženiku i to kao pobojna radnja kongruentnog namirenja iz čl. 199. st. 2. SZ-a. Navedenim propuštanjem je omogućeno tuženiku da ishodi Potvrdu/Izjavu o stjecanju punopravnog vlasništva ovjerenu po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke, pod brojem ovjere OU-687/21 od 13. srpnja 2021., na temelju koje potvrde je tuženik stekao punopravno vlasništvo na predmetnim pokretninama.

1.3. Predmetne pobojne radnje (Sporazum i propuštanje) su izazvale pravni učinak umanjenja imovine stečajnog dužnika tj. stečajne mase, a posljedično i oštećenja ostalih vjerovnika. Podredno tužitelj ističe da je predmetna radnja pobojna sukladno čl. 199., 201. i 202. Stečajnog zakona. Prvotno se ukazuje da su podatci o blokadi računa poslovnog subjekta javni podatci dostupni pravnim subjektima koji su za njih zainteresirani, dakle bili su dostupni tuženiku koji je uvidom u jedinstveni registar računa mogao i morao utvrditi da je tužitelj nesposoban za plaćanje jer je u trenutku poduzimanja pobojne radnje tužiteljev račun bio u višemjesečnoj blokadi koja je na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja iznosila 4.779.961,06 kuna. Znanje tuženika o tužiteljevoj nesposobnosti za plaćanje i namjeri oštećenja ostalih vjerovnika proizlazi iz činjenice da je tuženik dugogodišnji poslovni partner tužitelja te osoba koja je tužitelja kreditirala u iznosu od 6.500.000,00 kuna, pa je razvidno da je po načelu pažnje dobrog stručnjaka tuženik morao biti upoznat s financijskim prilikama svojeg dužnika, ovdje tužitelja. Iako tuženik nije banka, tuženik jeste pravna osoba koja je pružala tužitelju financijske djelatnosti (davanje zajma i upis osiguranja), pa je prilikom odobravanja zajma tužitelju i prilikom sklapanja sporazuma o osiguranju bio dužan postupati s povećanom pažnjom (pažnjom dobrog stručnjaka) sukladno odredbi čl. 18. st. 2. Zakona o obveznim odnosima te provjeravati platežnu sposobnost tužitelja kao zajmoprimca. Nadalje, znanje tuženika proizlazi i iz činjenice da je isti mjesec dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja zatražio osiguranje svojih tražbina koja između ostalog datiraju iz 2017., kao i iz činjenice da je tuženik 15. svibnja 2021. cesijom preuzeo niz tražbina koje su druga društva imala prema tužitelju i to: tražbinu koju je ADRIA OIL d.o.o. imao prema CEDAR d.o.o. u iznosu od 3.646.959,61 kuna; tražbinu koju je GRŽINČIĆ d.o.o. imao prema CEDAR d.o.o. u iznosu od 1.995.901,18 kuna; tražbinu koju je CENTAR GRADNJE d.o.o. imao prema CEDAR d.o.o. u iznosu od 1.059.482,41 kuna; tražbinu koju je ADRIA OIL d.o.o. imao prema VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u iznosu od 543.348,49 kuna; tražbinu koju je GRŽINČIĆ d.o.o. imao prema VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u iznosu od 1.116.691,80 kuna. Istog dana je CEDAR d.o.o. sklopio ugovor o preuzimanju duga s VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o., na temelju kojeg je preuzeo obvezu 9 plaćanja dugovanja koje je VEE d.o.o. imao prema MANŠPED d.o.o. u iznosu od 1.660.040,29 kuna. Nadalje, CENTAR GRADNJE d.o.o. je kupio potraživanje koje je ELIND d.o.o. imao prema CEDAR

d.o.o., koje potraživanje je dalje ustupio MANŠPED d.o.o., a na isti način je postupio i ADRIA OIL d.o.o. koji je otkupio potraživanje od GLOBAL IMPEX d.o.o. i Rangaswamy Devaraj Vakkalu te potom navedena potraživanja ustupio tuženiku. Pritom valja napomenuti da je osnivač i član uprave tuženika Željko Mandarić također član uprave u društvu ADRIA OIL d.o.o. i CENTAR GRADNJE d.o.o. Osim navedenog, tuženik je bio i potpisnik niza preuzimanja ispunjenja s tužiteljem, kao i pristupanja dugu, iz čega proizlazi da je tuženik bio upoznat s tužiteljevom blokadom računa i nemogućnosti podmirenja svojih dospjelih dugovanja. Stoga je tuženik morao znati da je nad tužiteljem ostvaren stečajni razlog iz čl. 5. i 6. Stečajnog zakona te da postoji mogućnost da je netko od tužiteljevih vjerovnika mogao podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka neovisno i od same činjenice je li u trenutku sklapanja ugovora o zajmu, odnosno Sporazuma o zasnivanju založnog prava, tužiteljev račun bio u blokadi. Navedeno predstavlja radno-ugovornu vezu dužnika, ovdje tužitelja, i tuženika temeljem koje je isti bio u mogućnosti upoznati se s gospodarskim položajem dužnika, iz čega slijedi da su tužitelj i tuženik bliske osobe, kako i definira čl. 207. st. 2. Stečajnog zakona, te stoga se namjera oštećenja presumira. Predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev jer smatra da nisu ispunjene opće, niti posebne pretpostavke propisane Stečajnim zakonom za prihvaćanje tužbenog zahtjeva.

2.1. Potvrda/Izjava o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021. pod poslovnim brojem Ou-687/2021 nije pravna radnja poduzeta po stečajnom dužniku, ovdje tužitelju, niti je on u njoj na niti jedan način sudjelovao, sukladno čemu, u smislu vrlo jasne odredbe čl. 198. SZ-a, ta isprava niti ne može biti predmet tužbenog zahtjeva za pobijanjem dužnikove pravne radnje. Zaključenjem pobijanog Sporazuma od 1. travnja 2021. te izdavanjem Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021. niti je došlo do oštećenja stečajnog dužnika, ovdje tužitelja, niti je pogodovan tuženik jer tim radnjama tuženik nije ništa stekao.

2.2. Naime, vlasništvo pokretnina koje su objekt tužbenog zahtjeva (u tužbenom zahtjevu specificirana vozila) tuženik je stekao znatno ranije od zaključenja ovdje pobijanog Sporazuma i Potvrde/Izjave i to još tijekom 2019. i 2020. Ugovorom o kupoprodaji, a kako bi se spriječilo propadanje vozila uslijed neupotrebe, vozila su od strane tužitelja prodana tuženiku te su mu još tada predana u samostalan, neposredan i zakoniti posjed, te je tuženik započeo s njihovim korištenjem i gospodarskom eksploatacijom. Dakle, iz jedinog mogućeg ispravnog tumačenja odredbe čl. 116. st. 1. ZVDSP-a nesumnjivo proizlazi kako je tuženik vlasništvo nad vozilima stekao još tijekom 2019. i 2020. kada su mu osnovom ugovora o kupoprodaji ona predana u posjed. U tom vremenskom razdoblju tužitelj nije bio niti prezadužen niti nesposoban za plaćanje, niti je, sve imajući u vidu iznose kredita koji su mu bili odobreni od strane poslovnih banaka a još uvijek nisu bili isplaćeni (cca 50.000.000,00 kuna) bilo razumno pretpostaviti da će doći do otvaranja stečajnog postupka. Za izvršenu kupoprodaju tužitelj je tuženiku izdao račun (fakturu) za svako pojedino vozilo, koji je pak račun uredno proknjižen u knjigovodstvima obje parnične stranke, dok je ugovorena kupoprodajna cijena podmirena na zakoniti način – prijebojem međusobnih novčanih tražbina, a ugovorena kupoprodajna cijena vozila premašivala je tržišnu vrijednost tih vozila za najmanje 20%. Tuženik posebice ističe kako novčane tražbine tuženika spram tužitelja osnovom kojih je vršen prijeboj radi

plaćanja kupoprodajne cijene vozila nisu istovjetne tražbinama koje su navedene u Sporazumu koji je predmet pobijanja.

2.3. Tuženik dakle nije ništa stekao na temelju pobijanog Sporazuma. Tuženik je 23. srpnja 2021. dao izjavu-brisovno očitovanje koje je ovjereno kod javnog bilježnika Velibora Panjkovića 26. srpnja 2021., na temelju koje potvrde tuženik nije ništa stekao i potvrda javnog bilježnika nije radnja tužitelja, odnosno stečajnog dužnika i ne može biti predmet pobijanja. Tuženik je kupio vozila/opremu koja su predmet ovog postupka. Tužitelj je za tu kupoprodaju izdao račune, koje je tuženik platio prijebojem. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj je osporio tuženikove navode iz odgovora na tužbu te je naveo da su računi i kompenzacije koje je dostavio tuženik datirani s 19. svibnja 2021. pa ti računi ne mogu biti dokaz za kupoprodaju vozila koja su se navodno sklopila 2019. i 2020. Takav ugovor o kupoprodaji od 15. svibnja 2019. bio bi ništav jer tužitelj u tom trenutku nije niti bio vlasnik navedenih pokretnina jer su bile u fiducijarnom vlasništvu sukladno pobijanom Sporazumu te bi takva kupoprodaja predstavljala prividan pravni posao sukladno čl. 285. Zakona o obveznim odnosima.

4. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena ovome spisu te spisu St-386/2021 (stranica 453-470 spisa) i detaljno obrazložena u obrazloženju presude te saslušanjem stečajne upraviteljice tužitelja Dubravke Stašić (iskaz na stranici 450-452 spisa), svjedoka Vladimira Benca (iskaz na stranici 508-511 spisa) i svjedoka Tatjane Pivaš (iskaz na stranici 511-512 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.).

5. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

6. Tužbenim zahtjevom tužitelj traži utvrđenje da je bez učinka prema stečajnoj masi dužnika-tužitelja Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama sklopljen s tuženikom od 13. travnja 2021., ovjeren po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OV-7764/21, kao i Potvrda/Izjava o preuzimanju punopravnog vlasništva društva MANŠPED d.o.o. od 13. srpnja 2021., ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod poslovnim brojem OU-687/2021 i slijedom toga zahtjev za vraćanje u stečajnu masu svih imovinskih koristi odnosno vraćanje u vlasništvo i posjed tužitelja vozila i opreme koja su stečena pobijanim pravnim radnjama.

6.1. Ujedno temeljem odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev u odnosu na kondemnatorni dio tužbe ako naturalna restitucija predmetnih pokretnina nije moguća te traži vraćanje svih imovinskih koristi koje je tuženik stekao temeljem pobijanih pravnih radnji te isplatu iznosa od 7.029.354,14 kuna/932.955,62 EUR s kamatom od 13. srpnja 2021. Tužbeni zahtjev, kao i eventualni tužbeni zahtjev su neosnovani.

7. Među strankama nije sporno da je između tuženika, kao vjerovnika i predlagatelja osiguranja i tužitelja, kao dužnika i protivnika osiguranja 1. travnja 2021. sklopljen Sporazum radi osiguranja novčane tražbine tuženika u iznosu od 7.029.354,14 kuna prijenosom prava vlasništva na pokretninama dužnika-tužitelja i to vozila i opreme popisane u čl. 2. Sporazuma. Sporazum je ovjerio javni bilježnik Velibor Panjković sa sjedištem u Rijeci pod poslovnim brojem OV-7764/2021 dana 12. travnja 2021. (Sporazum na stranici 279-283 spisa). Nije sporno da novčana

tražbina tuženika prema tužitelju osigurana pobijanim Sporazumom proizlazi iz: računa za izvršene usluge iskazani u IOS na dan 1. travnja 2021. u iznosu od 279.354,14 kuna; Ugovora o pozajmici br. 1 od 9. lipnja 2017. na iznos od 3.000.000,00 kuna; Ugovora o pozajmici br. 2 od 29. rujna 2017. na iznos od 2.000.000,00 kuna; Ugovora o pozajmici br. 3 od 13. listopada 2017. na iznos od 500.000,00 kuna; Ugovora o pozajmici br. 4 od 12. veljače 2018. na iznos od 250.000,00 kuna te Ugovora o pozajmici br. 5 od 22. veljače 2018. na iznos od 1.000.000,00 kuna (Ugovori na stranici 284-292 spisa). Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Sporno jest jesu li ispunjenje opće i posebne zakonske pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika s obzirom na tuženikove navode da tuženik ništa nije stekao na temelju pobijanog Sporazuma i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021. Tuženik je iskazao da je vlasništvo nad predmetnim vozilima/opremi stekao na temelju ugovora o kupoprodaji.

9. Odredbom čl. 212. Stečajnog zakona (dalje: SZ-a, "Narodne novine" broj 71/15., 104/17., koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog stečajnog postupka nad tužiteljem) propisane su procesno pravne pretpostavke koje uvijek moraju biti ispunjene da bi pobijanje uopće bilo dopušteno u parnici pred sudom.

9.1. Pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašten je pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika na temelju odobrenja suda (čl. 212. st. 1. SZ-a). Stoga je stečajni upravitelj ovlašten pobijati pravne radnje stečajnog dužnika u ime stečajnog dužnika, a sve temeljem odobrenja stečajnog suca u rješenju poslovni broj St-386/2021-184 od 6. lipnja 2023. (stranica 14-16 spisa). Predmetna tužba podnijeta je 7. lipnja 2023., a stečajni postupak nad društvom CEDAR d.o.o. Kastav otvoren je 10. prosinca 2021. na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj St-386/2021 pa je dakle tužba podnesena unutar prekluzivnog roka od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom sukladno odredbi čl. 212. st. 3. SZ-a.

9.2. Nadalje, odredbom čl. 212. st. 2. SZ-a propisano je da se tužba radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika podnosi protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta. Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika za kojeg navodi da je na temelju Sporazuma stekao predmetne pokretnine. Stoga su ispunjene navedene procesno pravne pretpostavke za pobijanje predmetnih Ugovora.

9.3. Pobijati se mogu pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje vjerovnika, dakle kojima se vjerovnici oštećuju, odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogoduju). Opće (materijalno pravne) pretpostavke koje moraju biti ispunjene da bi pobijanje moglo biti osnovano propisane su odredbom čl. 198. st. 1. SZ-a, a to su: otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom; prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika; krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja *svih* vjerovnika. Ta opća odredba sadrži u sebi svrhu pobijanja, a svrha pobijanja je u tome da se pobijanje pravne radnje stvore uvjeti za potpunije namirenje stečajnih vjerovnika u skladu s pravilima o namirenju stečajnih vjerovnika, odnosno da se ono što je pobojom pravnom radnjom otuđeno iz stečajne mase vrati u tu stečajnu masu s ciljem potpunijeg namirenja stečajnih vjerovnika. Ta opća pretpostavka propisana citiranom odredbom treba biti ispunjenja kod svakog pojedinog slučaja pobijanja

uređenog daljnjim odredbama Stečajnog zakona koje se odnose na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika.

9.4. U konkretnom slučaju sud utvrđuje da je stečajni postupak nad društvom CEDAR d.o.o. Kastav kao stečajnim dužnikom otvoren 10. prosinca 2021. na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj St-386/2021, a prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad društvom zaprimljen je 19. svibnja 2021. (rješenje na stranici 253-257 spisa), što među strankama nije sporno. Što se tiče vremena poduzimanja pobijanih pravnih radnji ističe se kako se smatra da je pravna radnja poduzeta u vrijeme kada nastupe njeni pravni učinci sukladno odredbi čl. 209. st. 1. i 2. SZ-a. U konkretnom slučaju pobijani Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosnom prava vlasništva na pokretninama ovjeren je 13. travnja 2021. kod javnog bilježnika.

10. S obzirom na tuženikove tvrdnje da tuženik nije ništa stekao na temelju pobijanog Sporazuma i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021., već da je pravo vlasništva na vozilima/opremi stekao temeljem kupoprodaje odnosno temeljem računa od 15. svibnja 2021. koje je podmirio prijebojem, u konkretnom slučaju je prije svega potrebno utvrditi je li tuženik išta stekao na temelju pobijanog Sporazuma i Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021.

10.1. Radi utvrđenja te odlučne činjenice sud je izveo dokaz saslušanjem stečajne upraviteljice tuženika i svjedoka. Svjedoci Vladimir Benac, koji je obavljao poslove financijskog direktora za tuženika i Tatjana Pivaš, koja je zaposlena u društvu ADRIA OIL d.o.o., a ima i sklopljen Ugovor o radu kod tuženika kao dodatni rad su iskazali da je tužitelj predmetna vozila prodao tuženiku, izdao mu račune 15. svibnja 2021. za vozila, koje je tuženik podmirio prijebojem. Isto tako su iskazali da su prethodno trebali brisati upisani teret u korist tuženika da bi se vozilo moglo prepisati na tuženika, što je tuženik i učinio. Također su iskazali da je tuženik odustao od Sporazuma jer su dogovorili kupoprodaju vozila te im je tužitelj izdao fakture 15. svibnja 2021. na temelju kojih su prenijeli pravo vlasništva na tuženika. Iz njihovih iskaza dakle sud utvrđuje da je tuženik vlasništvo nad predmetnim vozilima stekao na temelju računa od 15. svibnja 2021. koje je izdao tužitelj. S obzirom da je pobijani Sporazum predan Financijskoj agenciji koja je upisala založno pravo na predmetnim vozilima, tuženik je dao brisovno očitovanje za brisanje tereta s vozila.

10.2. Stečajna upraviteljica tužitelja Dubravka Stašić je iskazala da je predmetni Sporazum sklopljen kod javnog bilježnika. Također je iskazala da je tužitelj račune za predmetna vozila izdao tuženiku 15. svibnja 2021. te da su istoga dana potpisane izjave o prijeboju između stranaka, a da su vozila prepisana na tuženika u srpnju 2021.

10.3. Naime, stranke u konkretnom slučaju nisu sklopile ugovor o kupoprodaji u pisanoj formi. Međutim, uvidom u račune za predmetna vozila i izjave o prijeboju uz svaki od računa (stranica 381-404 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj izdao tuženiku 15. svibnja 2021. račune za predmetna vozila, koja su i predmet Sporazuma, kao i da su istoga dana potpisane izjave o prijeboju, a što među strankama nije sporno. Navedeno je potvrdila i stečajna upraviteljica tužitelja u svom iskazu. Na temelju izjava o prijeboju koje je izdao i potpisao tuženik, tuženik je podmirio kupoprodajnu cijenu za predmetna vozila, sve sukladno odredbi čl. 195. i 196. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.). Stoga na temelju te dokumentacije sud zaključuje da su stranke sklopile ugovor o kupoprodaji vozila 15. svibnja 2021.

10.4. Nadalje, iz dostavljenih Uvjerenja o vlasništvu predmetnih vozila Centra za vozila Hrvatske d.d. Zagreb sud je utvrdio da je tuženik upisan kao vlasnik predmetnih vozila od 21. srpnja 2021. (Uvjerenja na stranici 481-498 spisa). Isto proizlazi i iz podataka Policijske uprave Primorsko-goranske od 20. lipnja 2024. (stranica 500 spisa). Nadalje, uvidom u izjavu-brisovno očitovanje tuženika od 23. srpnja 2021. sud je utvrdio da je tuženik dao izjavu kojom dozvoljava brisanje zabilježbe, kao i prijenosa prava vlasništva (fiducijarni prijenos vlasništva) na predmetnim vozilima, a koje je bilo upisano u korist tuženika temeljem pobijanog Sporazuma od 1. travnja 2021., koji upis je bio proveden kod Financijske agencije u ulošku glavne knjige broj 650-338/21 od 15. travnja 2021. (stranica 506-507 spisa). Slijedom toga, sud utvrđuje da su iskazi saslušanih osoba suglasni s navedenom dokumentacijom koja prileži spisu.

11. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio osnovanim tuženikove navode da je pravo vlasništva na predmetnim vozilima/opremi stekao na temelju kupoprodaje odnosno na temelju računa od 15. svibnja 2021., koje mu je nesporno izdao tužitelj za prodaju vozila i koje je tuženik podmirio na temelju izjave o prijeboju od 15. svibnja 2021. Tuženik je upisan kao vlasnik predmetnih vozila od 21. srpnja 2021. na temelju navedenih računa (potvrda Autoklub Rijeka, Stanica za tehnički pregled vozila od 3. srpnja 2024. na stranici 503-505 spisa). Tužitelj nije dokazao da je tuženik stekao pravo vlasništva na predmetnim vozilima/opremi na temelju pobijanog Sporazuma od 1. travnja 2021., koji je ovjeren kod javnog bilježnika 12. travnja 2021., odnosno na temelju Potvrde/Izjave o preuzimanju punopravnog vlasništva od 13. srpnja 2021. (Potvrda na stranici 212-215 spisa), koje pobija ovom tužbom, a što je bio dužan učiniti na temelju čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a.

11.1. Tuženik je dao izjavu-brisovno očitovanje 23. srpnja 2021. kojom dozvoljava brisanje zabilježbe, kao i prijenosa prava vlasništva (fiducijarni prijenos vlasništva) na predmetnim vozilima, a koje je bilo upisano u korist tuženika temeljem pobijanog Sporazuma od 1. travnja 2021. (stranica 506-507 spisa). Navedeno potvrđuju iskazi svjedoka "da su stranke odustale od pobijanog Sporazuma budući da su dogovorile kupoprodaju predmetnih vozila".

12. Pobojna može biti svaka pravna radnja koja može dovesti do promjene u imovini dužnika na štetu njegovih stečajnih vjerovnika. Dakle, ako je nekom radnjom nešto otuđeno iz imovine dužnika, pobijanje bi za krajnji cilj imalo da se u stečajnu masu vrati ono što je iz nje tom radnom otuđeno ili, ako to nije moguće, da se u stečajnu masu vrati novčana protuvrijednost toga.

12.1. S obzirom da je u konkretnom slučaju utvrđeno da na temelju pobijanog Sporazuma i Potvrde/Izjave tuženik nije stekao ništa, odnosno da tim radnjama iz imovine dužnika nisu otuđena predmetna vozila/oprema, sud je tužbeni zahtjev utvrdio neosnovanim i donio odluku kao u t. 1. izreke presude. Iz istog razloga sud je odbio kao neosnovan i eventualni tužbeni zahtjev, temeljem odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a, kojim tužitelj traži isplatu utuženog iznosa ako bi se tijekom postupka utvrdilo da naturalna restitucija predmetnih pokretnina nije moguća. Stoga je sud donio odluku kao u t. 2. izreke presude. Uzimajući u obzir navedena utvrđenja, sud je rješenjem od 23. svibnja 2025. odbio tužiteljev prijedlog za izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku za promet i vozila radi utvrđenja vrijednosti vozila i cijene zakupa ili leasinga vozila od trenutka stjecanja vlasništva tuženika do izrade nalaza kao suvišan.

12.2. Tužiteljev navod da bi ugovor o kupoprodaji bio bi ništav jer da tužitelj u tom trenutku nije niti bio vlasnik navedenih pokretnina jer su bile u fiducijarnom

vlasništvu sukladno pobijanom Sporazumu te bi takva kupoprodaja predstavljala prividan pravni posao sukladno čl. 285. Zakona o obveznim odnosima, nije od važnosti za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. To iz razloga što u konkretnom slučaju tužitelj traži utvrđenje da je bez učinka prema stečajnoj masi predmetni Sporazum i Potvrda/Izjava, a sud je tijekom postupka utvrdio da tužitelj nije dokazao da je tuženik išta stekao na temelju te dvije pobijane pravne radnje.

13. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tuženiku nadoknaditi parnične troškove. Tuženik je u troškovniku po svakoj radnji zatražio naknadu u iznosu od 17.022,00 EUR uvećano za PDV. Međutim, sukladno vrijednosti predmeta spora, tuženiku pripada nagrada u iznosu od 12.958,00 EUR (6.479 bodova x 2,00 EUR) uvećano za PDV po svakoj poduzetoj radnji, a ne u iznosu od 17.022,00 EUR uvećano za PDV, sve sukladno Tbr. 7/1 Tarife. Stoga je sud tuženiku, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 932.955,62 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 129.642,50 EUR (t. 3. izreke presude).

13.1. Tuženik ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tuženika zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 12.958,00 EUR sukladno Tbr. 8/1, troška sastava podneska od 16. siječnja 2024. u privitku kojeg dostavlja punomoć te prigovara vrijednosti predmeta spora u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 8/4 (tuženik je neosnovano tražio nagradu u iznosu od 17.022,00 EUR uvećano za PDV budući da nije riječ o podnescima iz Tbr. 8/1-3), troška sastava obrazloženih podnesaka od 25. rujna 2024. i 9. srpnja 2025. u iznosu od po 12.958,00 EUR (ukupno 25.916,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja na ročištima 14. ožujka 2024., 11. lipnja 2024., 25. rujna 2024., 12. veljače 2025. i 11. srpnja 2025. u iznosu od po 12.958,00 EUR (ukupno 64.790,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 103.714,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 25.928,50 EUR sukladno Tbr. 42.

13.2. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tuženik postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki 3. izreke presude.

13.3. Tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 61.855,00 EUR je neosnovan (t. 4. izreke presude). Sud tuženiku nije priznao trošak u navedenom iznosu, koji predstavlja razliku između nagrade koju je tuženik tražio i iznosa koji mu je sud za naprijed navedene radnje priznao, kako je naprijed obrazloženo.

Rijeka, 8. rujna 2025.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3087c-34197**

Kontrolni broj: **012b5-2bac4-32c54**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.